

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidene 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887; tillæg A sp. 7297; tillæg B, sp. 2509 og 2753; tillæg C, sp. 737) er senest ændret ved lov nr. 947 af 23. december 1986, ved § 10 i lov nr. 948 af 23. december 1986 og ved lov nr. 872 af 23. december 1987. Loven er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 949 af 23. december 1986.

A. Regulering af dagpengenes højeste beløb

Ifølge § 24, stk. 3, 2. pkt., reguleres dagpengenes højeste beløb en gang årligt fra den mandag, der ligger nærmest den 1. juli med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 948 af 23. december 1986 om ændring af de automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget fastsættes procenten på baggrund af den forventede prisudvikling i det kommende finansår.

I det omfang der er behov for at anlægge en bredere vurdering ved fastlæggelse af niveauet for enkelte ydelser, sker det i de enkelte love.

Niveauet for højeste dagpengebeløb blev i loven fastsat til 2.052 kr. for en uge.

På baggrund af den forventede prisudvikling i finansåret 1987 blev beløbet på finansloven for 1987 reguleret med 3,6% pr. 1. juli til 2.126 kr. for en uge.

På finansloven for 1988 reguleres dagpengenes højeste beløb med 10% pr. 1. juli 1988. Heraf udgør den regulering, der sker på baggrund af den forventede prisudvikling 3%, medens de resterende 7% sker som en engangsregulering.

Reguleringen har virkning fra den 4. juli 1988, jf. lovens § 24, stk. 3, 4. pkt. Dagpengenes højeste beløb vil herefter udgøre 2.339 kr. for en uge.

Reguleringens økonomiske konsekvenser, der er indarbejdet i finansloven for 1988, er årlige merudgifter på cirka 130 mill. kr.

B. Fremsættelse af lovforslag om administrationen af dagpengeordningen for lønmodtagere i 2.-5. fraværssuge inden den 15. januar 1988.

Ved lov nr. 872 af 23. december 1987 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel blev arbejdsgiverperioden nedsat fra 5 uger til 1 uge. Samtidig fastsattes i lovens § 2, stk. 2, at socialministeren skal fremsætte lovforslag om administrationen af dagpengeordningen for lønmodtagere i 2.-5. fraværssuge inden den 15. januar 1988.

Baggrunden herfor var, at det i bemærkningerne er anført, at ændringerne vil indebære betydelige konsekvenser for den kommunale administration. Sigtet med det bebudede lovforslag var derfor at give mulighed for en nærmere undersøgelse af mulighederne for den mest hensigtsmæssige administration af dagpengeordningen for lønmodtagere i 2.-5. fraværssuge og at sikre en ordening, som ikke administrativt medførte merudgifter for kommunerne. Som forudsat i bemærkningerne har spørgsmålet været forhandlet med Kommunernes Landsforening. Der er herunder opnået enighed om, hvordan en ordening, hvorefter arbejdsgiverne udbetaler dagpenge også for 2.-5. fraværssuge med refusion fra kommunen, kan tilrettelægges.

Det er imidlertid fra Kommunernes Landsforening blevet tilkendegivet, at kommunerne kun forventer en beskedent lettelse i administrationen ved en sådan refusionsordning. Administrationen vil derfor, hvad enten den tilrettelægges på den ene eller den anden måde, medføre merudgifter for kommunerne. Den eneste løsning på dette problem er derfor, at kommunerne i givet fald kompenseres for merudgifterne.

Hertil kommer, at Socialministeriet har haft kontakt med Dansk Arbejdsgiverforening – blandt andet på baggrund af foreningens henvendelse i forbindelse med fremsættelsen af lovforslag L 123 i december 1987 – og at Dansk Arbejdsgiverforening har tilkendegivet, at en refusionsordning under ingen omstændigheder kunne accepteres.